

Općinski sud u Rijeci
Prihvaćeno neposredno - preko pošte (obično - preporučeno)
17-01-2017 20 god. u primjeru sa 581
rubrika
Podnesak stigao poštom otvoren - s oštećenim omotom.
Predan na poštu preporučeno dana 20 god.
Plaćena pristojba kuna u državnim biljezima - manje
plaćeno kuna - podnesak pripremljen bez pristojbe
Primljene vrijednosti (poveć. državni biljezi i st.)
17-01-2017-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Županijski sud u Osijeku, u vijeću sastavljenom od sudaca Mire Čavajda kao predsjednika vijeća, te suca izvjestitelja mr. sc. Krunoslava Barana i suca Vesne Bjelousov kao člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja 3 MAJ MOTORI I DIZALICE d.d. Rijeka, OIB: 29217701185, zastupan po odvjetnici dr. sc. Ani Holjar iz Osijeka, protiv tuženika 1. MIKE LAMEŠIĆ iz Rijeke, Srdoči br. 1 OIB: 14498847680, 2. VINKA RADOVANI iz Rijeke, Karasova ulica broj 2 OIB: 17004881933, 3. DRAGANA BRKLJAČA iz Rijeke, Ulica 22. lipnja OIB: 17481368544, 4. GORANA SENIĆ iz Rijeke, Čićarijska ulica broj 10, OIB: 45513925837, 5. VALTERA PESE iz Rijeke, Jure Strugara 44 OIB: 36706996760, 6. MARIJANA SELCI iz Rijeke, Blažičevo C 48 OIB: 49919941327, 7. MILANA VUKOJA iz Matulja, Permani 26 C OIB: 1834417086, 8. ILIJE ČUBRA iz Rijeke, Osječka ulica br. 74 OIB: 20789320432, 10. MAZIMA BEGOVIĆ iz Rijeke, Giuseppe Carabina br. 3 OIB: 52532931222, svi zastupani po punomoćniku Sergeju Škoriću iz Odvjetničkog ureda Škorić iz Rijeke, radi naknade štete, presavajajući žalbu tužitelja protiv presude Općinskog suda u Rijeci od 31. prosinca 2015., broj P-1463/14-21, u sjednici vijeća održanoj dana 25. kolovoza 2016.,

presudio je

Žalba tužitelja se odbija kao neosnovana, te se potvrđuje presuda Općinskog suda u Rijeci od 31. prosinca 2015., broj P-1463/14-21.

Obrazloženje

Presudom prvostupanjskog suda suđeno je:

„I. Odbijaju se tužbeni zahtjevi tužitelja koji glase:

1., I Nalaže se tuženiku MIKI LAMEŠIĆ da tužitelju na ime naknade materijalne isplati iznos od 303.162,50 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama po propisanoj odredbama članka 29. Zakona o obveznim odnosima, a koja na taj iznos počam od dana podnošenja ova tužbe pa sve do isplate, se u roku od 8 dana.

II Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak, sve u roku od 8 dana."

2.,I Nalaže se tuženiku VINKU RADOVANI da tužitelju na ime naknade materijalne štete isplati iznos od 122.187,50 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama po stopi propisanoj odredbama članka 29. Zakona o obveznim odnosima, a koja na taj iznos teče počam od dana podnošenja ova tužbe pa sve do isplate, se u roku od 8 dana.

II Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak, sve u roku od 8 dana."

3.,I Nalaže se tuženiku DRAGANU BRKLJAČA da tužitelju na ime naknade materijalne štete isplati iznos od 153.162,50 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama po stopi propisanoj odredbama članka 29. Zakona o obveznim odnosima, a koja na taj iznos teče počam od dana podnošenja ova tužbe pa sve do isplate, se u roku od 8 dana.

II Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak, sve u roku od 8 dana."

4.,I Nalaže se tuženiku GORANU SENIĆ da tužitelju na ime naknade materijalne štete isplati iznos od 56.637,50 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama po stopi propisanoj odredbama članka 29. Zakona o obveznim odnosima, a koja na taj iznos teče počam od dana podnošenja ova tužbe pa sve do isplate, se u roku od 8 dana.

II Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak, sve u roku od 8 dana."

5.,I Nalaže se tuženici VALTERU IPSA da tužitelju na ime naknade materijalne štete isplati iznos od 156.037,50 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama po stopi propisanoj odredbama članka 29. Zakona o obveznim odnosima, a koja na taj iznos teče počam od dana podnošenja ova tužbe pa sve do isplate, se u roku od 8 dana.

II Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak, sve u roku od 8 dana."

6.,I Nalaže se tuženiku MARIJANU SELCI da tužitelju na ime naknade materijalne štete isplati iznos od 158.562,50 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama po stopi propisanoj odredbama članka 29. Zakona o obveznim odnosima, a koja na taj iznos teče počam od dana podnošenja ova tužbe pa sve do isplate, se u roku od 8 dana.

II Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak, sve u roku od 8 dana."

7.,I Nalaže se tuženiku MILANU VUKOJA da tužitelju na ime naknade materijalne štete isplati iznos od 156.037,50 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama po stopi propisanoj odredbama članka 29. Zakona o obveznim odnosima, a koja na taj iznos teče počam od dana podnošenja ova tužbe pa sve do isplate, se u roku od 8 dana.

II Nalaže se tuženiku ILIJI ČUBRA da tužitelju na ime naknade materijalne štete isplati iznos od 78.087,50 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama po stopi propisanoj odredbama članka 29. Zakona o obveznim odnosima, a koja na taj iznos teče počam od dana podnošenja ova tužbe pa sve do isplate, se u roku od 8 dana.

II Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak, sve u roku od 8 dana.

9., I Nalaže se tuženiku HAZIMU BEGOVIĆ da tužitelju na ime naknade materijalne štete isplati iznos od 153.162,50 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama po stopi propisanoj odredbama članka 29. Zakona o obveznim odnosima, a koja na taj iznos teče počam od dana podnošenja ova tužbe pa sve do isplate, se u roku od 8 dana.

II Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak, sve u roku od 8 dana.

II. Tužitelj 3.MAJ MOTORI I DIZALICE d.d. Rijeka dužan je naknaditi prouzročeni parnični trošak tuženicima: 1. MIKI LAMEŠIĆ u iznosu od 3.889,00 kn, 2. VINKU RADOVANI u iznosu od 3.889,00 kn, 3. DRAGANU BRKLJAČA u iznosu od 3.889,00 kn, 4. GORANU SENIĆ u iznosu od 3.889,00 kn, 5. VALTERU IPSA u iznosu od 3.899,00 kn, 6. MARIJANU SELCI u iznosu od 3.889,00 kn, 7. MILANU VUKOJA u iznosu od 3.889,00 kn, 8. ILIJI ČUBRA u iznosu od 3.889,00 kn i HAZIMU BEGOVIĆ u iznosu od 3.889,00 kn, sve u roku od 8 dana.

Ovu presudu pravovremenom žalbom pobija tužitelj zbog žalbenih razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. i st. 2. toč. 11. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 66/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13, dalje: ZPP), pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da žalbeni sud preinači pobijanu presudu na način da u cijelosti prihvati tužbeni zahtjev i obveže tuženike na naknadu parničnog troška, podredno da ukine pobijanu presudu i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijanu presudu i postupak koji joj je prethodio povodom žalbe tužitelj taj sud nalazi da nije osnovan žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a, jer je presuda razumljiva, sadrži razloge o odlučnim činjenicama koje se ispitati.

Prvostupanjski sud je na ročištu 2. prosinca 2015. spojio osam spisa iste činjenične pravne osnove na predmetni spis broj P-1463/14 i odredio uvid u zapisnike o saslušanjima svjedoka iz spisa prvostupanjskog suda P-1464/14 i P-1033/14, odnosno P-1037/14. U predmetnom spisu se ne nalaze zapisnici o iskazu tih svjedoka, no kako prvostupanjski sud

obrazloženju pobijane presude ne komentira iskaze tih svjedoka (Bosijlke Zlojutro, Ružice Odbolt, te tuženika Vinka Radovanija), odnosno na njima ne temelji odluku, pa navedeni propust prvostupanjskog suda nema utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijane presude. Tužitelj u svojoj žalbi se ne poziva na iskaze tih svjedoka.

Nije ostvaren niti žalbeni razlog iz čl. 354. st. 1. ZPP-a, jer ako sadržaj presude prvostupanjskog suda odgovara sadržaju neke druge presude slične pravne i činjenične osove može samo značiti da je prvostupanjski sud zauzeo jednak stav u identičnim predmetima, pa na taj način nije povrijeđeno načelo neovisnosti i nepristranosti suda, kako to tužitelj navodi u žalbi.

Nije počinjena niti koja druga bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP-a na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti (čl. 365. st. 2. ZPP-a).

Prvostupanjski sud je na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo kada je tužbeni zahtjev u cijelosti odbio kao neosnovan.

Predmet ovoga spora je zahtjev tužitelja protiv I do IX. tuženika njegovih bivših radnika za naknadu imovinske (materijalne) štete u visini dvostruko isplaćenog iznosa otpremnine svakom od tuženika, te troška drugog parničnog postupka koji su tuženici pokrenuli protiv tužitelja, sve u iznosima pobliže navedenim u izreci prvostupanjske presude.

Tužitelj u tužbi i tijekom postupka kao i u žalbi tvrdi da je pretrpio imovinsku štetu jer su tuženici prekršili čl. 4. sklopljenog s tužiteljem pisanog Sporazuma od 15. studenog 2013. jer nisu čuvali kao poslovnu tajnu podatke o iznosu otpremnine, što povlači automatski raskid Sporazuma i štetu u duplom iznosu određene otpremnine svakom tuženiku. Tužitelj uz to tvrdi da su tuženici protiv njega pokrenuli parnične postupke za isplatu razlike otpremnine, te za naknadu plaće i božićnicu iako su se takvog prava (čl. 5 Sporazuma) odrekli a zbog kojih razloga je bio blokiran žiro račun tužitelja, te su tužitelju izmakli zbog blokade različiti izgledni poslovi.

Prema čl. 99. tada važećeg Zakona o radu (Narodne novine broj 149/09, 61/11, 82/12 i 73/13, dalje: ZR) radnik koji na radu ili u svezi s radom namjerno ili krajnje nepažnje uzrokuje štetu poslodavcu, dužan je tu štetu naknaditi.

Sukladno tome, pravilan je zaključak prvostupanjskog suda da tužitelj nije dokazao krivnju tuženicima u stupnju namjere ili krajnje nepažnje, dakle nije dokazao da tuženici nisu čuvali kao poslovnu tajnu podatke o iznosu otpremnine. Da bi tuženici „odali“ taj podatak ne proizlazi iz obilne pisane dokumentacije, a niti iz iskaza saslušanih članova uprave tuženika Gradimira Šaina, a niti iz iskaza predsjednika uprave tuženika Kristijana Cvijetovića.

Iz njihovih iskaza slijedi da su neki od tuženika (Radovani i sindikalni povjerenik Lemešić) izrekli različite klevete i uvrede o upravi o neracionalnom trošenju novca, te da tuženici neosnovano pokrenuli protiv tužitelja ovršne i parnične postupke, što je prouzročilo blokadu računa tužitelja, dok je tužitelj prema tuženicima postupao fer i korektno, pa da spriječiti daljnje narušavanje ugleda tužitelja, uprava je dala nalog za pokretanje postupka protiv tuženika zbog odavanja službene tajne.

Predmet ovoga spora nije naknada neimovinske štete zbog povrede prava osobne pravnoj osobi iz čl. 19. st. 3. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/0

47/08) povrede ugleda i časti i poslovne tajne, već imovinska šteta, pa te okolnosti nisu niti
ime za ovaj spor.

GŽ R-282/2016-3

565

Dakle, iz izvedenih dokaza nije vidljivo tko je od tuženika, kome i kada govorio o iznosu svoje otpremnine i da je taj podataka netko zloupotrijebio i da bi zbog toga tužitelj pretrpio bilo kakvu štetu.

Tužitelj je na ročištu od 21. prosinca 2015. predložio priklapanje različitih predmeta kao dokaz da je radnicima isplatio veći iznos otpremnine od one propisane ZR-om, odnosno Kolektivnim ugovorom, dok daljnjih dokaznih prijedloga nije imao, pa ne stoje žalbeni navodi tužitelja da prvostupanjski sud nije mogao zaključiti po pravilu o teretu dokazivanja da je tužiteljevo potraživanje neosnovano s obzirom da je opisani dokazni prijedlog odbio.

Po ocjeni ovoga suda sve da je tu okolnost prvostupanjski sud uvidom u spise i utvrdio da je isplaćen veći iznos otpremnine od po zakonu određene, to ne bi moglo imati utjecaja na utvrđenje činjenice „odavanja“ službene tajne – isplaćenog iznosa otpremnine.

Tužitelj sam priznaje da nije poštovao rok od tri mjeseca za isplatu otpremnine radnicima, pa je na taj način sam prouzročio pokretanje ovršnih postupaka za isplatu otpremnine.

Tuženici su se doista čl. 5. Sporazuma obvezali da neće pokretati sporove za veći iznos otpremnine, no unatoč tome su takve postupke pokrenuli, (kao i postupke za naknadu plaće i isplatu božićnice), kako se to navodi u tužbama, što je prouzročilo blokadu računa tužitelja. No kod toga treba imati u vidu iako je to tema drugog spora, jesu li bile uopće ispunjene zakonske pretpostavke iz čl. 203. ZOO-a za otpust duga tužitelju čiji je sadržaj bila otpremnina. Tuženici su se mogli odreći razlike otpremnine (ako je ista postojala) tek nakon što im je prestao radni odnos kod tužitelja, ne i prije toga. Tuženicima je prestao radni odnos zbog poslovno uvjetovanih razloga s 31. prosinca 2013., a predmetni Sporazum je potpisan jedan i po mjesec prije toga (15. studenog 2013.), stoga nisu bile ispunjene pretpostavke za odricanja od eventualne razlike otpremnine jer ista u tom trenutku još nije bila dospjela, pa su radnici imali pravo pokretati takve postupke bez obzira na njihov ishod.

Slijedom izloženog se nikako ne može govoriti o krivnji tuženika kada su pokrenuli ovršne postupke jer je dospjela ugovorena otpremnina isplaćena s kašnjenjem, koji su postupci naknadno obustavljeni, a tuženike se ne tiče što je Centar za restrukturiranje i prodaju kasnio s doznačavanjem novca tužitelju, te kad su pokrenuli i postupke za razliku otpremnine zbog prethodno iznesenih razloga.

Člankom 19. Zakona o zaštiti tajnosti podataka (Narodne novine broj 108/96 i 79/07) je propisano kako poslovnu tajnu predstavljaju podaci koji su određeni aktom trgovačkog društva, a priopćenje kojih podataka mogu nastati štetne posljedice za gospodarsku djelatnost društva. Sukladno toj odredbi parnične stranke su u Sporazumu utvrdile da je poslovna tajna iznos otpremnine, stoga je tužitelj morao dokazati i kod ugovorne odgovornosti za štetu (čl. 342. do čl. 349. ZOO-a) opće pretpostavke odgovornosti za štetu, kao i povredu obveze iz takvog pravnog odnosa, pa kako to tužitelj nije dokazao pravilno je prvostupanjski sud tužbeni zahtjev odbio kao neosnovan.

Prvostupanjski sud nije imao razloga odrediti prekid postupka do pravomoćnog okončanja postupka za utvrđenjem ništetnom odredbe čl. 4. Sporazuma, jer ako bi takav

zahtjev bio prihvaćen, sve da su tuženici odali službenu tajnu – iznos otpremnine, ne bi bili dužni naknaditi dvostruki iznos otpremnine tužitelju.

Saslušan član i predsjednik uprave tužitelja su izjavili da su propali neki poslovi s norveškim partnerom ozbiljno zainteresiranim za posao zbog blokade računa tužitelja, što nije dovoljan dokaz da je tužitelj zbog toga pretrpio točno određenu štetu pa da ima pravo regresa od tuženika.

Trošak drugih parničnih postupaka koje su pokrenuli tuženici protiv tužitelja može biti tema samo tih postupaka. Ukoliko su ti postupci „nezakonito pokrenuti“ kako tvrdi tužitelj, tuženici će mu biti dužni naknaditi parnične troškove, pa te iste troškove tužitelj nikako ne može namiriti u ovom postupku, kako to pravilno zaključuje prvostupanjski sud.

Pravilna je i odluka o trošku primjenom odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a, dok je visina troškova pravilno određena prema čl. 155. ZPP-a Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12, 103/14 i 108/14).

Kako žalbeni navodi tužitelja nisu doveli u sumnju pravilnost i zakonitost pobijane presude, valjalo je žalbu tužitelja odbiti kao neosnovanu, a pobijanu presudu potvrditi kao pravilnu i zakonitu na temelju odredbe čl. 368. ZPP-a.

U Osijeku, 25. kolovoza 2016.

Predsjednik vijeća

MIRA ČAVAJDA, v.r.

OPĆINSKI SUD U RIJECI

Vraćamo vam spis sa 6 primjeraka drugostupanjske presude.